ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπῆ τοὺς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτόν τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα οἱασδήποτε τιμῆς.

Κ. Σ. Μᾶς ρωτᾶτε πῶς μπορεῖτε νὰ πάρετε δελτίο ταυτότητος. Τί ἐννοεῖτε ἀκριβῶς μ' αὐτό ; Δὲν ἔχετε τὸ στρατολογικό σας πιστοποιητικό ; Αὐτὸ εἶνε καὶ ἡ ταυτότης σας. Πάντως δὲν ἐκδίδομεν ἡμεῖς τέτοια δελτία. Ἴσως ἡ Δημαρχία.—Πονεμένην Πεταλούδαν, Πειραιᾶ. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Τὸ ποίημά σας ὅμως «Ὁ Χρόνος» δὲν εἶνε ἐπιτυχές. Ἴδοὺ, παραδείγματος χάριν, ἡ ἀρχή του :

Πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας σ' ἀπομέ-
[νουν,
χρόνε σκληρέ, γιὰ πάντα θὰ κρυ-
[φτῆς,
σὰν δυὸ μαχαίρια οἱ δεῖχτες σὲ
[περιμένουν
καὶ σὰν νᾶσουν κακοῦργος θὰ σβυ-
[στῆς.

Γιὰ πές μου στὴν ὕστερη στιγμὴ
[σου,
χρόνε σκληρέ, ποιὰ μοῦφερες χα-
[ρά ;
Καὶ σ' ἀγαπῶ γιατί μέσ' στὴν ὀρ-
[γή σου
ἀντὶ ἕνα χρόνο μ' ἄροαξες πολ-
[λά, κλπ.

Διαβάστε Ἕλληνας ποιητάς. Θὰ μπῆτε ἔτσι στὸ νόημα τῆς ποιήσεως καὶ θὰ γράφετε ἀσφαλῶς καλύτερα πράγματα.—Ντίνον Γκολέτσα ν, Ἀμπελῶνα. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

«Γιὰ τρίτην φορὰν σᾶς ἀποστέλλω ἐργασίες μου, χωρὶς νὰ δημοσιεύονται, κλπ. κλπ.».

Πῶς ὅμως νὰ δημοσιευθοῦν, ἀφοῦ δὲν εἶνε ἐπιτυχῆ ὅσα στέλνετε ; Καὶ τὸ σημερινό σας πεζὸ τραγοῦδι δὲν λέει σχεδὸν τίποτε. Ἴδοὺ :

ΣΤΟ ΛΕΓΩ

Ὦ ! Γοργόφθαλμη κόρη στὸ χθεσινό σου γέλοιο μ' ἀχορτασιὰ σὲ κύτταζα τὰ πονεμένα σου μάτια. Καὶ στὰ μάτια σου διάβασα πῶς πονεῖς γιὰ μένα, πῶς γιὰ μένα κάτι τὸ μυστικὸ μοῦ κρύβεις, π' ἀγιάτρευτό σου εἶνε τὸ κακό, γι' αὐτὸ καὶ σὺ σωπαίνεις. Ἀλλὰ χθὲς μοῦ τὸ μαρτύρησαν τὰ γαλανά σου μάτια πόσο πονεῖς γιὰ μένα, πῶς σ' εἶμαι ἡ μόνη σου χαρά, παρηγοριὰ κι' ἐλπίδα, πῶς σ' εἶμαι ἀγγελος παρήγορος.. Καὶ σερνεις κάθε σκέψη μου στ' ἀστραφτερά σου μάτια. Ὦ, μὴν μοῦ πῇ ποτὲς πῶς μὲ πονάει ἡ ψυχή σου, μὴν περιμένεις νὰ σοῦ πῶ πῶς θὰ σ' ἀγαπῶ ἐξ ἴσου. Δὲν θέλω νὰ πονῇς στοὺς πόνους μου, νὰ κλαῖς στὰ βάσανά μου καὶ νὰ μὴν μοῦ σκέπτεσαι τὶς νύχτες στὰ ὀνειρατά σου. Στὰ πόδια σου γονατιστὸς σ' ὁρκίζομαι πῶς ποτὲς σου νὰ μὴν σκέπτεσαι ἕναν δύστυχο ποὺ τὸν ματώνει τὴν καρδιὰ μιὰ θεία γι' αὐτὸν εἰκόνα. Μιὰ εἰκόνα ποὺναι ζωγραφισμένη στὴν δόλια μου ψυχή. Μιὰ θεία εἰκόνα, λέγω, ποὺ τὸν πέταξε δῶ καὶ κάμποσα χρόνια. Ὄνειρο τοῦταν καὶ πάει καὶ σ' αὐτόν.

Καὶ παρακάτω πάλι γράφετε :

«.... ....

Φύγε γιατί ἡ ἐρωμένη τώρα εἶν' ὁ πόνος, ποὺ μόνο μιὰ μέρα θὰ τὸν χάσω κι' αὐτόν, ὅταν θὰ παύσω νὰ ζῶ. Χαῖρε, ὦ ! γοργόφθαλμη κόρη, καὶ μὴν κλαῖς, χαῖρε γιατί δὲν ἀγάπησες μιὰ δύστυχη καὶ ραγισμένη καρδιά. Χαῖρε, σοῦ λέγω, καὶ φύγε ἀπὸ κοντά μου, φύγε, μοῦ κάνεις νὰ ξαναπολῶ νοσταλγόντας μιὰ σαρωμένη παλὰ ἀγάπη...

»Χαῖρε καὶ μὴν κλαῖς !...».

Μπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ ποίημα αὐτό, νὰ συγκινήσῃ κλπ. κλπ. !... Δυστυχῶς, τὰ πεζὰ ποιήματα εἶνε ἕνα ἀπ' τὰ δυσκολότερα εἴδη τῆς λογοτεχνίας. Γιατί δὲν δοκιμάζετε νὰ γράφετε τίποτα ἄλλο ;—Ν. Μπουζιώτην, Ἐνταῦθα. Μᾶς γράφετε στὴ φιλική σας ἐπιστολή :

«Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο»,

»Σοῦ στέλνω τρία ποιήματά μου, γιὰ νὰ ζητήσω τὴ γνώμη σου γιὰ τὴν ἀξία τους. Ἀπὸ μικρὸς ἔχω τὴ μανία νὰ γράφω στίχους, χωρὶς νὰ ξέρω ἂν ἔχουν καμμιὰ ἀξία. Τὸ μεγαλύτερο ἐρώτημα, ποὺ ἀδυσώπητα μὲ τυραννεῖ πάντα στὴ ζωή μου εἶναι αὐτό : Εἶμαι ποιητὴς ἢ φαντάζομαι, μὲ ζημία μου, ὅτι εἶμαι τοιοῦτος ; Θὰ σᾶς ἤμουν εὐγνώμων, ἐὰν μοῦ ἀπαντοῦσατε σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα, ἀπαλάσσοντάς με ἀπὸ μιὰ τέτοια τυραννικὴ ἀμφιβολία».

Σᾶς ἀπαντᾶμε λοιπὸν ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ ὅτι τὰ ποιήματά σας δὲν εἶνε καλά. Ἴδοὺ, παραδείγματος χάριν, τὸ ποίημά σας «Ἀπογοήτευσις» :

Ἀλοίμονο σὲ μέναν, ἔχασα τὴ ζωή,
γιὰ μένα ἐπέχθη γρήγορο παιχνίδι θλιβερό,
πρέπει νὰ φύγω ἀπ' τὴ ζωὴ κι' ἂς μὲ δεχθῇ ἡ γῆ.
ἀφοῦ τὰ πάθη νίκησαν τ' ἀνθρώπινο ἐγώ.
Ἔρμαιο ἔγινα φρικτὸ στὰ τρομερά μου πάθη.
ἡ ὕλη ἐκατήγαγε θρίαμβο στὴ ψυχή μου,
μὰ κάτι μένει μέσα μου ὄρθιο μὲς τὰ βάθη,
κάτι ποὺ λέγῃ ἀδύστακτα, νὰ σβύσω τὴ ζωή μου.
Κι' ἔτσι τὸ 'πῆρα ἀπόφασι μιὰ μαυροφόρα μέρα
στὸ θάνατο, στὸ λήθαργο νὰ εὕρω λησμονιά.
ἱκανοποίησι θὰ βρῇ τὸ πνεῦμα τοῦ πατέρα
κι' οἱ τύψεις πιὰ θὰ πάψουνε στὴ δόλια μου καρδιά.
Τί κι' ἂν μ' ἀρέσῃ ἡ ζωή, κι' ἂν ἔχει ὠμορφάδες,
τί κι' ἂν τὸ νειὸ τὸ αἷμά μου ζητάει ἡδονή,
τί κι' ἂν τὰ μάτια δὲν θὰ δοῦν τῆς ἄνοιξις τὶς χάρες,
πρέπει, τὸ λέγει μέσα μου, νὰ φύγω ἀπ' τὴ ζωή.

Ἔχουμε λοιπὸν ὑποχρέωσι νὰ σᾶς συστήσουμε τὰ ἑξῆς, φιλικῶς καὶ εἰλικρινῶς : Πάψτε νὰ γράφετε στίχους γιὰ κάμποσο καιρό. Διαβάζετε μόνον. Καὶ κατόπιν ξαναρχίστε. Ξαναστείλτε μας τοὺς στίχους σας καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσουμε πάλιν εἰλικρινῶς. Εἴσθε λογικός καὶ φρόνιμος καὶ θ' ἀκούσετε—εἶμαστε βέβαιοι—τὴν συμβουλή μας.— Σπ. Μπενάκην, Ἐνταῦθα. Λυπούμεθα πολύ, ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ σᾶς εὐχαριστήσουμε. Γιατί αὐτὸ ποὺ στέλνετε δὲν εἶνε κἂν ποίημα. Ἴδοὺ :

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Κάποιος Γάλλος προφανῶς
λέει ὀλίγον φιλοσοφικῶς
ὅτι χωρὶς αἴσθημα ἐντελῶς
ὁ κόσμος εἶνε ἄχαρις καὶ ἀνιαρός.
Ἑπομένως, ἐξακολουθεῖ,

δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ
ἄνθρωπος ἐν τῇ ζωῇ
ἐκεῖνος ὅστις θεωρεῖ
περιττὸν τὸ αἴσθημα εἰς τὴν ζωή.

Γ. Ἀξιόπουλον, Κωνσταντινούπολιν. Τὸ διήγημα ἢ ἡ μετάφρασις τοῦ διηγήματος ποὺ στείλατε, δὲν εἶνε καθόλου ἐπιτυχής. Νὰ ἡ ἀρχή του :

Ο ΠΡΩΤΟΜΑΓΕΡΑΣ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΛΩΝ

«Τὸ διήγημα, τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς διηγηθῶ, συνέβη εἰς τὰ τέλη τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος εἰς μίαν πόλιν «St Louis» τοῦ «Senegal».

»Ὁ σκοπὸς τοῦ ἑκατομμυριούχου Mrs John Sleeper μετὰ τοῦ υἱοῦ του Jack ἦταν νὰ συλαμβάνουν τὰ ἄγρια καὶ ἤμερα ζῶα διὰ τὰ πολύτιμα καὶ δυσεύρετα δέρματά των. Πέρασεν καιρὸς καὶ μιὰν ἡμέρα, ὁ Mrs John ἕνεκα τρομεροῦ πυρετοῦ καὶ ἐξαντλήσεως, ἀπεφάσισε νὰ μὴν ἔβγῃ εἰς τὸ κυνῆγι. Ὁ υἱός του Jack, ὅστις δὲν ἤθελε νὰ χάσῃ οὔτε ἕνα λεπτὸν δίχως νὰ κυνηγᾷ, διέταξε τοὺς τρεῖς νέγρους ὑπερέτας νὰ ἑτοιμάσουν ὅλα τὰ ἀναγκαία διὰ τὸ κυνήγι.

»Μετὰ κάμποσην ὥραν ὁ Jack καὶ οἱ νέγροι διέσχιζαν τὸ δάσος, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀπάτητον ἕως τώρα ἀπ' ἄνθρωπον. Ἀφοῦ κυνήγησαν καὶ συνέλαβαν ἀρκετὰ πολύτιμα ζῶα, ἀπεφάσισαν νὰ γυρίσουν πίσω. Ἐνῶ γυρνοῦσαν πίσω, ἔξαφνα προβάλη ἕνα κοπάδι ἀπὸ ἀγρίους ταῦρους.

Ὁ Jack δὲν χάνει καιρὸ καὶ πυροβολῇ, ὅπως καὶ οἱ νέγροι. Ἀλλ' ἀπὸ τὸ κοπάδι ποὺ πρόβαλε, μόνον ἕνας ταῦρος ἐλαβώθη.

»Τὸ καϋμένον ζῶον, μὲ τοὺς πόνους ποὺ τὸ προξένησαν οἱ σφῦρες, τὸ ἔκαναν ἀγριότερον ἀπὸ ὅτι ἦταν. Ὁ Jack δὲν βαστιέται, βγάζει τὸ μαχέρι καὶ τοῦ κόβει τὸ κεφάλι. Τότε κάτι τῆς περίεργο συμβαίνει !...

Ὁ ταῦρος μὲ κομένο τὸ κεφάλι, συκόνεται καὶ κυνηγᾷ τὸν Jack, ἀλλὰ προφταίνουν οἱ νέγροι καὶ διατρυποῦν οἱ νέγροι, τὸ σῶμα τοῦ ζώου, ἕως ὅτου ἔμεινεν ἀκίνητον, κλπ.».

Πρόκειται δηλαδὴ περὶ ἱστορίας κακογραμμένης καὶ ἀπιθάνου. Διαβάστε Ἑλληνικὰ ἢ ξένα διηγήματα, νὰ πάρετε μιὰ ἰδέα.

·ΜΠΟΥΚΕΤΟ·

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοικία) Χαλάνδρι.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος	Δρχ. 200	Ἐξωτερικοῦ	Δολλάρια 6
» Ἑξάμηνος	» 100	Ἀμερικῆς	» 6

καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κονγκὸ ἐτησία συνδρομὴ σελίνια 30

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Ἐν Ἀμερικῇ Mr D. Stroumbos 602 w. 137 th Str (Apt.41) New York city, ἐν Αἰγύπτῳ—Σουδὰν ὁ κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandrie, καὶ ἐν Βελγικῷ Κονγκὸ ὁ κ. Γεώργ. Ἀντωνιάδη. B. P. 445 Elisabethville Congo — Beige. ὅπου δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.